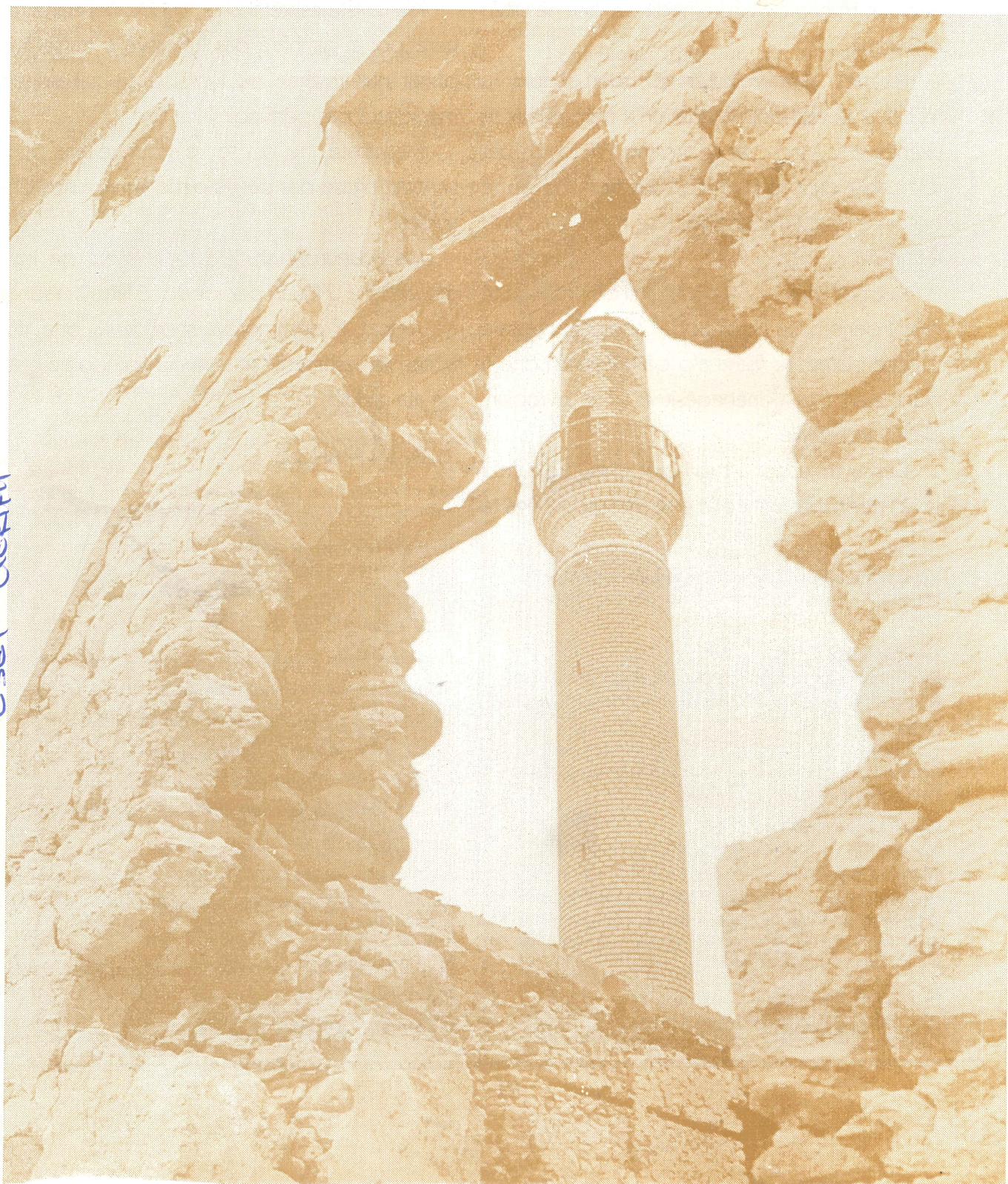

Drita e Kur'anit

FLETUSHKË E SHOQATËS SË NXËNËSVE TË MEDRESESË SË MESME "ALAUDDIN" NË PRISHTINË

ESET QERIMI

FJALA E KRYEREDAKTORIT

Falënderimet dhe lavdërimet i takojnë Allahut xh.sh. Ai është më meritori për këto, ndërsa salavatet tona qofshin mbi Pejgamberin tonë të fundit Muhammedin a.s. dhe njëherit lus Allahun xh.sh. që të bëjë mëshirë mbi të gjithë ata që e ndoqën rrugën e Muhammedit a.s. deri në Ditën e Gjykimit.

Nxënës dhe vëllezër të nderuar, duke u munduar ta vazhdojmë zinxhirin e përpjekjeve të nxënësve të Medreses së mesme "Alaud-din" për të hedhur dritë të bashkëkohasit tanë, ne do të botojmë revistën e shoqatës së nxënësve "Drita e Kur'anit".

Falë ndihmës së Allahut xh.sh. i cili deshi që të mos i përfetojmë ne si popull shqiptar, pjestarë të Fesë Islame, të gjitha ato që u hartuan dhe u planifikuan nga udhëheqësit e krimit evropian, sllavët ardhacakë.

Derisa trojet tona më herët ishin "troje rezervë" për fuqitë e mëdha e të pangopura nga të

cilat merrte secili që dëshironte, më në fund nga këto troje tentim maksimal për rrëmbim bëri Serbia. Allahu deshi e i parapërgatiti shkaqet në të mirë të muslimanëve, si Shkaktar i Parë dhe i vërtetë që është.

Kjo revistë është dashur të botohej edhe më herët, por si gjithëherë pas luftërave e tragjedi, punët nuk rrvëhen në funksion të zakonshëm menjëherë pas përfundimit të tyre.

Megjithatë, ne do të vazhdojmë me punë serioze, ngase pas punës qëndron rezultati dhe suksesi.

Lus Allahun xh.sh. që të gjithë ata që kontribuan dhe u flijuan për ideale të larta t'i radhitë në radhët e dëshmorëve-shehidëve, dhe t'ua lehtësojë vështirësitë muslimanëve kudo në botë që ata gjinden.

AMIN-PRANOJE O ZOT

Botues: Medreseja e mesme "Alaud-din" Prishtinë.
Përgatiti: Shoqata e nxënësve të Medresesë së mesme "Alaud-din" Prishtinë.

Kryeredaktor: DRITON ARIFI

Këshilli redaktues: Muhamet Fazliu, Bedri Sylja, Besnik Kadriolli, Remzi Nura, Nehat Ishalmi, Blerim Sylja dhe Arben

Lektor dhe korrektor: Prof. Flamur Shala, Jusuf Gashi
Përpunimi kompjuterik:

Fletushka del sipas mundësisë

Adresa: Redaksia e "Nuri", f.p. 89, Prishtinë

Tel: 038/549-140

është lejuar botimi i fletushkës "NUR-UL-KUR'AN" me vendimin e Sekretariatit për informata të Kuvendit të Kosovës dhe Këshillit Ekzekutiv për informata të Kuvendit të Kosovës dhe Këshillit Ekzekutiv nr. 01-650-64 të dt. 10.03.1973 në Prishtinë

Doreshkrimet dhe fotografite nuk kthehen

Përmbajtja

<i>Edukimi me dënim të caktuar në këtë botë.....</i>	<i>3</i>
<i>Pendimi (Et-te'betu).....</i>	<i>4</i>
<i>Sulmet e të huajëve ndaj Islamit.....</i>	<i>5</i>
<i>Veshtrim nga e kaluara vërejtje në kohën në të cilën po jetojmë.....</i>	<i>6</i>
<i>Katër vjet shkollimi nën dritën hyjnore.....</i>	<i>7</i>
<i>Ata e quan në vend emanetin e Allahut xh.sh.....</i>	<i>8</i>
<i>Drita që nuk shuhet.....</i>	<i>10</i>
<i>Hipokritët.....</i>	<i>12</i>
<i>Xhihadi në rrugën e Allahut ishte ideali më i lartë e tij.....</i>	<i>13</i>
<i>Si të pendohemi.....</i>	<i>14</i>
<i>Inferioriteti ynë.....</i>	<i>16</i>
<i>Gjenerata e XXXIV.....</i>	<i>18</i>

EDUKIMI ME DËNIM TË CAKTUAR NË KËTË BOTË

Ligji islam për ta ruajtur edukatën dhe disiplinën e marëdhënieve shoqërore, pos mësimi, këshillave për besim, ka paraparë edhe dënimin, siq thonë dijetarët për shkak të pesë gjërave (pesë detyrimeve) për ta mbrojtur fenë, për ta mbrojtur jetën e njeriut, moralin e njeriut, mendjen e tij dhe pasurinë e tij.

Ligji islam ka caktuar dënime të ashpëra e të dhimbshme për t'i mbrojtur këto gjëra, për secilin që vepron në kundërshtim me Allahun dhe me ligjet e Tij, zbatimin e këtyre dënimeve e kemi obligim:

1. Dënimi i atij që lëshon fenë. Së pari kërkohet prej tij pendimi. Nëse nuk pendohet mbytet ai person. Nëse zbatohet ky dënim ai person nuk pastrohet, nuk i falet namazi dhe nuk varrohet ndër varrezat e muslimanëve.

Këtu mbështetemi në gjashtë transmetimet (kolleksionet) dhe në transemetimin e imam Ahmedit marrë nga Ibn Mes'udi se Pejgamberi a.s. ka thënë: "Nuk lejohet derdhja e gjakut të muslimanit përveq në 3 raste (gjëra): Ai i cili bënë kurvëri duke qenë i martuar, njeriun për njeri, dh eai i cili del nga feja". E në një rast tjetër ai thotë: "Kush del nga feja mbytnë"

2. Dënimi për mbytjen e njeriut me qëllim.

Allahu xh.sh. për këtë thotë:

"O besimtarë! Është obligim për ju ndëshkimi për mbytje: I liri për të lirin, rob për robin dhe femra për femren, e atij që i falet nga vëllau i vet, atëherë ajo le të përcillet kuptueshëm dhe pa shpjegim (nga dorasi), atij le ti kthehet me të mirë. Kjo është një lehtësim dhe mëshirë nga Zoti juaj. E kush e tejkalon pas këtij (pajtimi) për të ka një dënim të idhët" (EL-BEKARE 178).

3. Dënimi i vjedhësit.

Kjo bëhet me prerjen e dorës së vjedhësit deri në nyje të shuplakës, nëse ka vjedhur pa nevojë dhe pa detyrim. Allahu xh.sh. thotë: "Vjedhësit dhe vbjedhëses prenju duart, si shpagim i veprës që bënë, (kjo masë është) dënim nga Allahu. Allahu është i Fuqishëm, Ligjdhënës i Urtë." (EL-MAIDE 38)

4. Dënimi i atij që shpif ndaj femrave të ndershme muslimane. Dënimi i tij është 80 shkopinje dhe nuk i pranohet dëshmia e tij deri në vdekje. Thotë Allahu xh.sh.: "Edhe ata të cilët bëjnë shpifje për gratë e ndershme dhe muk sjellin katër dëshmitarë, t'i rrahni ata me nga 80 të rëna dhe atyre mos u pranon dëshminë më kurrë. Të tillët janë të pabesueshëm". (EN-NUR 4)

5. Dënimi i lavires dhe i lavirit.

Dënimi i këtyre dyve bëhet duke ua dhënë nga 100 shkopinje nëse janë të pamartuar, e nëse janë të martuar atëherë duhet të mbyten me gurë. Allahu xh.sh. thotë: "(dispozitë obliguese është që) laviren dhe lavirin ti rrahni, secilin prej tyre me nga 100 të rëna, dhe në zbatimin e dispozitave të Allahut mos u tregoni zemërbutë nëse jeni që i besoni Allahut dhe botës tjetër e gjatë ndëshkimit ndaj tyre le të jenë një numër besimtarësh" (EN-NUR 2)

Ndërsa për ata që e meritojnë mbytjen transmeton Maiz ibn Malik se Pejgamberi a.s. kishte urdhëruar për mbytjen e një femre Gamilije me gurë.

6. Dënimi i atyre që bëjnë çrregullim në tokë.

Allahu xh.sh. thotë: "Dënimi i atyre që kundërshtojnë (luftojnë) Allahun dhe të dërguarin e Tij dhe bëjnë shkatërrime në tokë, nuk është tjetër veçse të mbyten ose të gozhdohen ose të gjymtohen tu priten këmbët dhe duart e tyre ose të dëbohen nga vendi. Kjo (masë ndëshkuese) është poshtërim për ta në këtë botë dhe në botën tjetër ata do të kenë dënim të madhë." (EL-MAIDE 33)

Siq është e njohur te ne sot disa po e quajnë Kosovën e lirë (me rezervë për ne) i shtrojnë pyetje përse këtu gjitha këto krime, gjitha këto vjedhje, plaçkitje etj me gjithë sigurimin e madhë nga forcat e KFOR-it të UNMIKUT etj.

Për shembull në Arabinë Saudite, shtet islam, ku ka pasur rast që gjykatësi ka pritur 2 vite dhe nuk ka pasur së kë ta gjykoi. Nëse, kjo është prapambeturi që ju e pretendoni, ne mburremi me këtë. Dhe le ta dinë se Allahu xh.sh. nuk cakton atë që është në dëmin tonë, që jemi robër te Tij, por Ai cakton atë që është në dobi të njerëzimit.

7. Dënimi i atij që pinë alkool.

Dënimi i tij është me 40 shkopinje. Transmeton Shevkani se Pejgamberi s.a.v.s. ka urshëruar që alkoolisti të dënohet me 40 shkopinje. Vlenë të përmendet se në kohën e Omerit r.a pas konsultimit të tij me disa sahabe dënimi i atij që pinë alkool është 80 shkopinje. Kjo ishte bërë duke e krahasuar edhe me shpifje, sepse ai që pinë alkool mund të bëjë edhe shpifje. Ndërsa sipas shumicës së dijetarëve ai i cili pin alkool dhe nëse nuk është dehur dënohet me 40 shkopinje, e nëse është dehur atëherë, me 80 shkopinje.

USAME MORINA KL.III b

PENDIMI (ET-TEWBETU)

Sot, emi duke jetuar në një kohë të vështirë për muslimanët. Injoranca dhe prishja e moralit kanë filluar të përhapen në çdo kënd të vendit tonë. Errësira ka mbuluar çdo gjë morale. Kjo errësirë erdhi bashkë me shumë shoqata "humanitare", të cilat kanë për qëllim shatërrimin e Islamit ndër ne. Tani shansat për gabime janë shumë të mëdha, dyert e së keqës janë të hapura në të gjitha anët e në çdo hap. Andaj, ne si muslimanë, jemi në gjendje më të vështirë. Dhe kujdesin më të madh duhet ta kemi në këtë kohë. Nuk është tragjike që duke ecur rrugës rrëzohesh e pastaj ngriheh dhe vazhdon rrugën duke patur kujdes në mos rrëzohesh përsëri. Por tragjike është që duke ecur të rrëzohesh e përsëri të mos kesh kujdes apo të mos ngrihesh fare. Njeriu nga vetë natyra e tij është i krijuar që të bëjë gabime. Pejgamberi a.s. ka thënë: "Çdo birë i Ademit është gabimtarë por më i miri prej gabimtarëve është ai i cili pendohet". Pasi allahu xh.sh. i ka dhënë njeriut lirizgjedhjen që në këtë jetë të zgjedhë rrugën e vetëdëshiruar (të drejtën apo të shtremtëm). Allahu xh.sh. ia ka lënë edhe dyert e pendimit të hapura. Kështu që njeriu saherë që bënë mëkate mund të pendohet te Allahu sinqerisht. Allahu xh.sh. për këtë në Kur'anin Famëlartë thotë: "O ju që besuat, pendohuni tek Allahu me një pendim të sinqertë në mënyrë që Zoti juaj t'i largojë prej jush të keqijat, t'ju shpie në xhenete, nën të cilat rrjedhin lumenj, ditën kur Allahu nuk e turpëron Pejgamberin e së bashku me të as ata që kanë besuar. Drita e tyre ndriqon para tyre e ata thonë: "Zoti ynë vazhdon dritën tonë, falna neve. Vërtetë Ti je i Plotëfuqishëm për çdo send". (ET-TAHRIM -8)

Pra, Allahu xh.sh. edhe pse robërit e Tij gabojnë, Ai me mëshirën e Vet i falë ata. Mirëpo, pendimi i robit të Allahut ka disa rregulla, në mënyrë që të jetë pendimi i tij i pranuar. Pendimi, sipas shumicës së dijetarëve duhet t'i plotësojë këto kushte:

- Të braktiset mëkati menjëherë.
- Sinqerisht të pendohet për mëkatin e bërë.
- Të zotohet sinqerisht se nuk do ta përsërisë më mëkatin.
- Tua kthesh hakun atyre që i ke dëmtuar tu kërkosh falje (hallallin).

Këto janë disa prej kushteve që gjithsesi duhet kryer nëse ke bërë mëkate.

Mirpo ka njerëz të cilët kanë gabuar dhe kanë humbur shpresën në faljen e mëkateve. Këtë e bëjnë nga frika se mos Allahu xh.sh. nuk ua falë gabimet e bëra. Jo, Ai është i Ghithëmëshirshmi dhe robërve të Vet ua falë gabimet, por pasi të plotësohen kushtet e sipër përmendura. Allahu në Kur'anin e Tij famëlartë thotë;

"Thuaj: "O robërit e Mi, të cilët e keni ngarkuar me shumë gabime veten tuaj, mos e humbni shpresën naj mëshirës së Allahut, pse vërtet, Allahu i falë të gjitha mëkatet, Ai është që falë dhe është Mëshirues!" (EZ-ZUMER :53)

LAVDIM BEHRAMI KL IIIb

SULMET E TË HUAJVE NDAJ ISLAMIT

Falënderimet i takojnë vetëm Allahut xh.sh. Vetëm Atë e falënderojmë dhe vetëm prej Tij ndihmë, falje dhe shpëtim kërkojmë, ndërsa salavatet dhe selamet e përzemërta qofshin mbi të Dërguarin e Tij, Muhammedin s.a.v.s., familjen e tij, shokët e tij dhe mbi të gjithë ata që e pasojnë rrugën e tij deri në Ditën e Gjykimit.

Në këtë kohë në të cilën po jetojmë ne muslimanët, vërtetë po sprovohemi me sprova të ndryshme. Andaj, ne duhet të bëhemi të qëndrueshëm dhe me mund e sakrificë ti kalojmë sa më shpejtë këto sprova e këto sulme të pandalshme.

Armiqtë e Islamit kanë përgatitur shumë plane për t'i realizuar qëllimet e tyre të fëlliqura. Qëllimet kryesore të ytrë janë:

1. Që muslimanët t'i largojnë nga feja e tyre;
2. Që rininë islame ta degjenerojnë tërësisht (e këtë edhe po e arrijnë);
3. Kolonizimi i tokave të muslimanëve;
4. Ngarkimi i tyre me borxhe etj.

Është vështirë për muslimanët që të dilet nga kjo gjendje e rëndë vetëmse me ndihmën e Allahut xh.sh.

Pastaj armiqtë e Islamit e kanë studiuar edhe historinë e lavdishme Islame dhe kanë arritur t'i njohin shumë mirë muslimanët.

Armiqtë e Islamit ditë e natë angazhohen dhe hartojnë plane. Këto i bëjnë vetëm e vetëm që ta ç'rrenjosin e ta shfarosin besimin të muslimanët, vetëm e vetëm që ta ç'rrenjosin vrullin e zjarrtë të xhihadit nga xhoksat e tyre.

Por, këta armiq të Islamit nuk e dinë se kurrë s'do të mund ta bëjnë këtë. Ata nuk e dinë se Fuqia e Allahut i mundë kurthat e tyre. Nuk e dinë se ajo çka është në zemrat e muslimanëve është më e fortë se çdo kurthë e tyre. Pastaj, për humbjet e tyre, garanton Allahu xh.sh. i cili në Kur'an thotë: "(megjithatë) Ata përgatitën kurthin e tyre, për kurthi i tyre gjendet në duar (në kontroll) të Allahut, qoftë edhe ai kurth që edhe malet i shkullë".

Kështu ata filluan fushatën e tyre kundër Nurit të Allahut me kryqëzatat ... Por kjo që një disfatë totalisht e pasukseshme... Pastaj filluan kryqëzatat e tyre të dyta, por jo me armë... Ata së pari filluan që ti marrin bijtë e muslimanëve dhe t'i edukojnë nëpër vendet e tyre. Atyre u japin pozita të larta me

qëllim që permes tyre të bëjnë atë që dëshirojnë. Pastaj me mjetet e informimit si televizionit, radios, gazetave, revistave, teksteve shkollore etj, që shumica e tyre kishin dhe kanë për qëllim shkatërrimin e moralit të muslimanëve.

Armiqtë e Islamit kanë arritur që nga mesi i bijve muslimanë të nxjerrin dhe edukojnë:

Gjeneratën e cila i bartë emrat muslimanë, ndërsa nuk dinë asgjë për Islamin.

Gjeneratën e cila e ndjek përfundimin në çdo hap, kurse në anën tjetër ruajtjen e fesë e quajnë prapambeturi, primitizëm, naivitete etj.

Gjeneratën e cila luftën në rrugën Allahut xh.sh. e quan terrorizëm, ekstremizëm, kurse miqësinë me pabesimtarët si paqe e miresi.

Gjeneratën, të cilën e zë muzgu dhe ezgjon agunë mekate. Përsëritetja e tyre është sharja, ndërkaq muzika dhe kënga janë dëfrimi i tyre etj.

Po i cekim edhe disa thënie të udhëheqësve evropian, për të parë mllëfin e tyre ndaj fjalës së Krijuesit, më të Mirrit Gjykatës, të Urtit e të Plotëfuqishmit. Ata të gjithë deklarohen: "Islami është ai i cili e pengon dominimin e tyre në Lindje".

Ish-kryeministri britanik ka deklaruar: "Derisa ky Kur'an ndodhet në duart e muslimanëve, Evropa kurrë nuk mund të dominojë në Lindje". Pastaj, nis-metari krishter, Robert Maks dha këtë deklaratë: "Orvatjet tona dhe përpjekjet tona për kryqëzimin e muslimanëve nuk do të ndalen, derisa të mos ngritet kryqi mbi Mekke dhe derisa të mos mbahet mesha e së dielës në Medine".

Megjithë këto sulme që mundohen t'i bëjnë ata pabesimtarë Fjalës së Allahut xh.sh., prapë se prapë kurrë nuk mund të arrijnë që ta shuajnë Atë.

Allahu xh.sh. thotë: "**Luftoni ata. Allahu i dënon dhe i mposhtë ata nëpërmjet jush, e juve iu ndihmon kundër tyre dhe shëron zemrat e njerëzve besimtarë**". (ET-TEWBE 14). Pastaj ajeti: "**E Allahu patjetër do ta ndihmojë atë që ndihmon rrugën (Fenë) e Tij, se Allahu është i Fuqishëm dhe Gjithëtriumfues**" (EL-HAXHXH 40).

ISLAM HASANI KL.III b

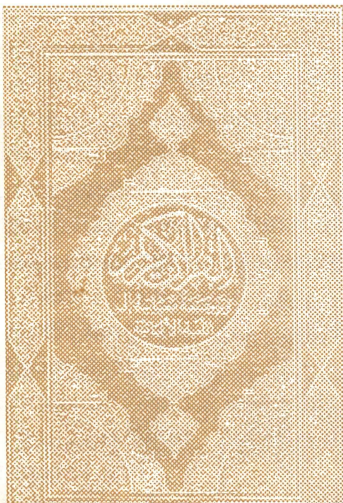
VËSHTRIM NGA E KALUARA, VËREJTJE NË KOHËN NË TË CILËN PO JETOJMË

Të lexosh historinë e popullit shqiptar që nga lashtësia e deri në kohët më të reja, habitesh me dyndjet nga popuj të ndryshëm.

Siç dihet nga historia, të parët tanë, ilirët kishin një shtrirje të gjerë në Ballkan. Aty rreth shekullit të VI, fillojnë dyndjet e popujve të Kaukazit drejt Evropës, e sidomos drejt fiseve ilire. U bënë luftëra të gjata për t'ua ndalur hovin sllavëve për pushtimin e tokave ilire. As romakët nuk u ndanë mirë. Vite me radhë u bënë fortifikatë e pathyeshëm për romakët. Iliria e plagosur rëndë nga të gjitha anët më në fund dha jetë. Në mesjetën e hershme fillojnë pushtimet Osmane. Arbëria ishte ai vend që ua thente hundët atyre vendeve që s' dinin të ndalur. E edhe me këta pushtues vazhduan luftëra të mëdha, por gjithmonë të pabarabarta. Nga romakët të gjitha i kishin të këqia. Por nga osmanlinjtë të them se nuk ndodhi ashtu, ngase nga ata morën dhuratën më të qmuar, morën Islamin. Për shekuj me radhë qëndruan nën osmanlinjë, do të thotë nën Halifatin Islam. Por shqiptarët vendosën t'i kthehen një jete të lirë pa pushtues dhe i rrokën armët për t'u qilirur. Ata larguan turqit por e dërguan vetën në gojën e bishave gjakpirëse të cilat me gëzim e pritnin daljen e Perandorisë Turke nga këto troje. Evropa ishte ajo që ua plotësoi dëshirat këtyre bishave, ngase asaj i pengonte një gjë, Islami në mes të saj.

Edhe ata kufij të cinguar që ishin, Serbia i cungoj edhe më shumë. Që prej atëherë i kishin lëshuar vendet e tyre që nga Nishi e Piroti e deri në Preshevë. Ghurmët e këtij spastrimi etnik shihen sot ngase atje nuk frymon frymë shqiptari. Të bren-gos fakti që edhe vetë populli shqiptar ua shtriu qafën për ta marrë zgjedhen që ua ofroi perëndimi. Ndoshta ua kanë shpëtuar pak nga këthetrat e barbarëve serbë. Ato vuajtje që i përjetuam dy vite me radhë. Atë kontribut që e dhanë disa figura, madje tërë populli shqiptar, ato dhimbje të nënave, të motrave të fëmijëve të vegjël e të gjithë atyre që

pak kishin ndjenja kombëtare, sot ka disa që këtë e vlersojnë si diçka të parëndësishme. Sot njerëzve të papërgjegjshëm u është hapur rruga të veprojnë si të dinë vetë. Përmes misionëve të ndryshme këtu në Kosovë iu mundësua përhapjes së çdo vesi të keq, gjë që në perëndim është diçka normale. Të financuar bukur mirë, vinë dhe i realizojnë qëllimet e tyre që sigurisht pasojat do t'i bartim ne më vonë.

Brenda një periudhe jo shumë të gjatë, këtu do të lëshojnë rrënjë veset më të liga siç janë: amoraliteti i ngjitur në mënyra të ndryshme, mjeti më efikas për shkatërrimin e një shoqërie, bixhozi, alkooli etj. Për qëllimin e misionarëve perëndimor, më së miri tregon njëri prej tyre i quajtur Samdell Zuejmer: "Sipas perëndimit misionarizmi dedikohet njëkohësisht për dy qëllime kryesore: për qëllimin shkatërrues dhe për qëllimin ndërtues. Karakteri shkatërrues i dedikohet nxjerrjes së muslimanit nga feja e tij, qoftë edhe me pranimin e ides ateiste, ndërsa ai ndërtues i dedikohet krishterimit të muslimanit sipas mundësisë që ai të delë në anën e qytetimit perëndimor dhe t'i kundërvihet popullit të vet".

Si duket njëra nga karakteristikat e misionarëve është duke u realizuar, sidomos rinia kosovare po ec drejt degjenerimit. Ta dinë se do të kenë përgjegjësi për veprat dhe për vetë thëniet e tyre: "Jemi të gatshëm t'u ndihmojmë duke mos na interesuar përkatësia kombëtare, fetare, dhe racore". Ne kemi nevojë për ndihmë, por jo edhe për përçarje, ndoshta kemi nevojë për emancipim të drejtë, por jo edhe për shkatërrim të kulturës sonë të lashtë. Jam i bindur se një ditë populli do ta kuptojë të vërtetën, por frikësohem se mos po bëhet vonë, e çdo punë me vonësë është e dyshimt dhe e vështirë të kryhet ndonjëherë.

LAVDIM BEHRAMI IIIb

KATËR VJET SHKOLLIMI NËN DRITËN HYJNORE

Jeta dhe shkollimi im në medrese, pa dyshim ,do të zënë vendin më kryesor në ditarin e jetës time. Mendoj se fazën më kyqe për jetën e njeriut, e kam zgjedhur bukur ku ta kaloj. Them se e kam zgjedhur bukur, ngase mësimet që i mora këtu do t'ia vë vetës për obligim që t'i jetësoj gjithsesi në këtë urë kaluese për në amshim. Fryma e pastër që rrjedhë nga kjo shkollë meriton të mbetet shoku më i ngushtë i jetës sime. Është kështu sepse të gjitha këto rrjedhin nga Drita hyjnore, rrezet e së cilës e shndëritën edhe këtë vend. Ja këto ishin edhe shkaqet që mu ngulitën në shpirtë, e pastaj më urdhëruan të vij këtu.

Mosha në të cilën ne jemi,meriton kujdes dhe mbikëqyrje të veçantë, që si të tillë mund ta posedojë vetëm një shkollë siç është kjo.

Valët e jetës të shpiejnë nëpër labirinte të ndryshme, e dalja prej tyre është e pamundur pa një ndjenjë të lartë dhe një pjekuri të madhe, që do ti hapnin rrugët për një jetë më të begat-

shme.Skalitja këtu të bënë të fortë dhe nuk të lejon kursesi të demoralizohesh në jetë.Sa shumë do të kënaqësia sikur të gjithë bashkëkohasit e mi ta zgjidhnin këtë vend dhe këto mësimet për sistem dhe ligj në jetën e tyre.Më është mbushur mendja se edhe gjurmët e atyre që mësojnë këtu janë të arta,edhe fytyrat e tyre ndriqojnë si yjet në një natë të mbushur me errësirë.

Nuk si do ta presë përfundimin,ndarjen,përmallimin,e që padyshim do të jenë të shumë të vështira.Të gjithë e dim se do të ndahemi,por shpirtërat tonë do të jenë të bashkuar gjithmonë në rrugën e realizimit të idealeve të larta.

Po e përfundojë këtë punim duke qenë plotësisht i kënaqur me këtë kapitull jete, ndër-sa të gjithë shokëve të mi të dashur u dëshiroj fat dhe suksese të mëdha në jetë.

DRITON ARIFI IV-a

ALAUD-DINI

III

*Në skaje të qytetit
në brendësi të Kosovës
gjendet një ndërtes
e quajtur Medresë*

II

*Medrese e quajnë shkollën
që të jep diturinë
ta mëson Kur'anin
që është dritë për njerëzinë*

*Në këtë shkollë të shenjtë
që ne po studiojmë
është obligim ndaj Allahut
por përveç kësaj edhe Atë të adhurojmë*

IV

*Pra merrne rrugën të gjithë
O ju të rinjë, që të shkolloheni
në Medresen e mesme Alaud-din
që të mësoni për Allahun i cili krijoi gjithësinë*

BESNIK KADRIOLLI III a

ATA E QUAN NË VEND EMANETIN E ALLAHUT XH.SH.

Gjenocidi dhe etnocidi serb ndaj shqiptarëve është shumë i vjetër. Ai buron nga programi nacional serb dhe programet tjera, të cilat okupatori i shfaqti herë haptazi e herë me perfiditet që prej XVI shekujsh.

Ky etnocid dhe etnocid me masa marramendëse u bë në këto vitet e fundit, kur makineria serbe u vërsul me kthetratë e saj gjakpirës mbi këtë popull të pombrojtur. Kjo që ndodhi me ne gjatë ofanzivave të fundit, nuk ishte asgjë tjetër përveç vazhdimësi e politikës represive e cila është ushtruar ndaj popullatës shqiptare për një kohë të gjatë.

Nëse bëhet një vështrim i tërë asaj që ndodhi gjatë viteve të dekadës së fundit, e në veçanti gjatë ofenzivës serbe nga marsi i vitit 1999 e deri në qershor të po këtij viti, shihet qartë se në shënjestër të soldateskës serbe ishin edhe objektet islame, liderët e tyre bashkëpunëtorët, e deri në nxënës e student të institucioneve islame. Nën këto rrethana Bashkësia islame e Kosovës humbi selinë e saj me 209 objekte fetare dhe me 13 imamë të vrarë.

Medreseja kështjellë e pathyeshme, dallëndyshe e cila i rriti dhe edukoi në gjirin e saj shumë gjenerata të cilat i armatosi me armën më të fortë pa të cilën njeriu do të ishte i humbur. Medreseja edhe kësaj here diti të japë e të sakrifikoj për Kosovën shumë studentë dhe nxënës të saj. Në demonstratat e vitit 1989 Medreseja Kosovës ia fali dëshmorin dhe kurbanin e parë të lirisë, nxënësin Mustafë Veselaj. Një djalë guximtar dhe trim, i cili na vinte nga komuna e Suharekës, nga një familje me tradita të larta fetare e atdhetare. Mustafai nuk mbeti i vetëm, atij iu bashkangjitën edhe shumë shokë të tjerë.

Me daljen e UÇK në skenë dhe fillimit të luftës së shenjtë çlirimtare menjëherë dhe pa ngurrim kësaj ushtrie iu bashkangjitën shumë nxënës të Medresesë Alauddin me dy paralelet e ndara në Prizren dhe Gjilan. Islamologë, fetarë e kobëtarë të devotshëm me besimin dhe mëshirën e të Lartëmadhëruarit, betoheshin para armëve të lirisë dhe para flamurit kombëtarë për lirinë e atdheut tonë të shumëvujtur. Andaj me këtë parim dhe ideal që kishin ranë shehidë duke mbrojtur tokën stërgjyshore këta studentë dhe nxënës të Medresesë: FADIL RASHITI – PETROVË, JANUZ ZEJNULLAHU, NYS-TRET MUSA – MITROVICË, SAMI PLAKOLLI – PODJEVË, SHEFQET ZEKA – PRISHTINË, ARBEN HYSANI – SHTIME, BEHAR ABDYLMEXHIDI – PRIZREN, SELIM SELIMI – SHTIME, MUHAMET UKSHINI – GJAKOVË, MUHAMET BIÇKUKAMENICË, FETI SOFIU – DRAGASH, SALIH SELMANI – PODJEVË, HABIB HOXHA – SUHAREKË, HYSAN ZEKA – VUSHTRRI, HALIM BAJRAKTARI – DRENAS. Vlen të përmendet rasti i Jonuz Zejnullahut i cili i mbushur me eksploziv hyn në bunkerin e armikut dhe i hudh në ajër të gjithë, por shkoi edhe vet, për të mbetur i paharruar.

Mirëpo është edhe më vështirë kur nxënësit e Medresesë ende gjinden prapa grilave të kazamateve serbe siç janë: Kadri Dërguti – Raovec, Bekim Begolli – Tërnavë, Baki Namani – Prishtinë. Këta djelmosha edhe pse gjenden nëpër burgjet serbe, dinjiteti dhe besimi i fortë në Allahun i mbanë të fortë, me shpresë se një ditë do të shohin edhe ata qiellin e Kosovës martire. Letrën të cilën e dërgoi nxënësi Baki Namani nga burgu i Nishit, shpreh dashurinë e tij që ka ndaj kujdestarit të klasës, profesorëve prej të

cilëve e mori këtë edukatë të lartë islame. Ky pra nuk arriti ta përfundoj as maturën së bashku me shokët e tij, dhe qëndron largë nga rrethi i tij familjar që aq shumë e donin. Nga tërë kjo shihet se Medreseja dha një kontribut të paharruar për çlirimin e Kosovës sonë martire dhe mu për këtë ishte një halë në sytë e armikut. Me fjalë të tjera atë e pengonte çdo gjë që ishte islame këtu në Kosovë.

Në fund e lus Allahun xh.sh. që të gjithë ata që e flijuan jetën për lirinë e Kosovës t'i gradojë me gradën e shehidit, ndërsa ata që mbahen ende nëpër burgjet serbe t'i bashkojë sa më parë me rrethin e tyre të ngrohtë familjar.

HALIL AVDULLI IVb

TË QUAJTËN GJANI

I

*Kemi mijëra tjet, mijëra shekuj
që mbajnë mbi supe tokën Nanë
Kemi mijëra shpirtëra, dhe për të vdekur
sa ç'kemi pandehur, nuk qenka e rëndë.*

II

*Nëpër tela sharkie i rilindëm epokat
dhe me lulet e plagëve ëndërrat përmyten
në qiell lundronin shqiponjat dhe zanatë
nga nderimi për ty Gjani që je nderi jonë*

III

*Nënat lindin sa herë kjo tokë kërkonë trima
dhe varret na hapen sipas trillat mizore
Kur ka halle nëna, ne shkrepin si vetëtimë
dhe ulemi në prehër të saj butësishtë si rreze
benore*

IV

*Në varrin e madh e të thellë Gjani
perpiliten kufomat e sa ëndërrave
Gjymtyrë të përgjakura, brinjë, kokë, këmbë,
sikur nga qasti në qast do të hidhen.*

V

*Dhembja s'ka kufi, por ato janë të kota
e malli gjelbërohet në një lot të verdhë
kaq e verbër vëllezër paska qenë bota
sa gjaku i shtrejtë paqes rrjedhi pandërprerë*

VI

*Betimi yt Gjani i ndërë tu bë baladë
ku fati në kasken time po e shuan etjen
Gruaja dhe pestë fëmijet e tu më në fundë të
thanë
i lehtë të qoftë dheu i tokës nanë*

VII

*Ajo dëborë që ra mbi lule
këngët e thurura në kopshtie
Betimi yt — rrënojë e jetës
liria diku në gotën e coptuar.*

SEAD LLUMNICA IIIb

Kushtuar dëshmorit të lirisë Nexhmedin Llumnicës
(XHANIT)

DRITA QË NUK SHUHET

Në momentin kur shkenca dhe teknologjia bashkohore vërshojnë përpara, do të duhej të kihej parasysh ndikimi magjik i Fjalës Hynjore që Zoti xh.sh.na e zbriti të i derguari ynë Muhammedi a.s..

Fjalë në të cilën as që mund të dyshohet, apo mund të mendohet të ketë gabime e pavers, që në ndonjë kohë apo vend do të deshmonin kunders tij. Burim i pa shterrshëm i dijes, i cili prej momentit të zbritjes, në kohet së sotme, e edhe

më tutje deri në shkaktim provokon dhe ngacmon vazhdimisht trurin dhe logjikën e kufizuar të njeriut. Ky është Kur'ani i cili është joshës për

studim, për çdo shkenctar të çdo lëmi. Stili i të cilit i mahniti mbar njerzimin, mirpo disa gjeten forcë dhe ia kthyen shpinën duke e vlerësuar me "syrin kritik". Por nëse nuk ua mbush syrin dhe mendojnë se ajo është thjesht një fjalë njeriu, atëherë edhe ata janë njerz, e le ta sjellin vetëm një kaptinë apo edhe vetëm një fjalë si kjo. Kështu Allahu xh.sh. një provokim të tillë, asnjëherë nuk e ka pezulluar por e la portë të hapur për çdonjërin. Dhe në Kur'anin fisnik thotë: "Përkundër kësaj ata (idhujtarët) thonë se atë e trilloi ai (Muhammedi). Ti thuaj: Sillne pra ju një kaptinë të ngjashme me këtë, madje thirrni kë të doni në ndihmë përveq Allahut, nëse jeni të drejtë në atë që e thoni".

Dhe pa kurrfarë dyshimi mund të konkludojmë se ka mbetur pa përgjigje, ngase fenomeni madhështorë që përmban në vehte, e ka nën-

shtruar frymën dhe të arriturat e çdo kohe.

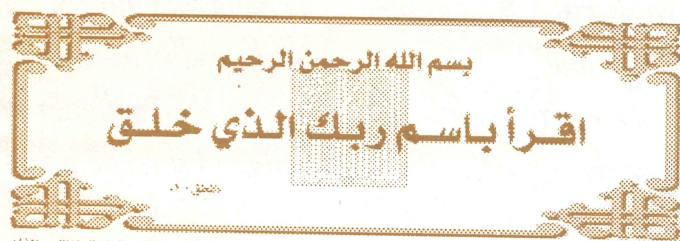
Vetë gjerësia e temës kur'anore dhe llojllojshmëria e saj është e jashtëzakonshme. Ai nga e kaluara e largët, kthehet drejtë ardhmërisë. Ai formon peisazhe dhe fotografi që përfshinë drama të qytettimeve, duke na ftuar që të zbrapsemi, dhe të mos biem në të njëjtat, që të pason dënimi e shkatërrimi.

Ekziston një aspekt i veçantë kur'anor i cili dijetarëve u ka afruar materie vëllimore për shqyrtim. Kur'ani

është ai, argumentet e të cilit janë sikur shigjetëza të shkëlqyera, të cilat interesimit njerëzor i tregojnë buqimin metafizik. Ai i para-

prinë progresit njerëzor, dhe duke i shfaqur fakte të cilat shkenca do t'i zbulojë dhe publikojë shumë shekuj më vonë, për të mos thënë asnjëherë. Argumentet të cilat flasin qartë se ky Kur'an është i vërtetë janë të shumta por do të ndalemi vetëm në njerën prej tyre. Përderisa shkenca në Evropë, në krye me Nikolla Kopërnikun i përmbahej konceptit se toka sillet, Allahu xh sh këtë faktë na eka sqaruar 8 shekuj para tyre duke treguar sheshit në mënyrë të hapur se ajo më të vërtetë "ka levizur" edhe pa e zbuluar ata. E Allahu xh.sh thotë: "E i sheh kodrat e mendon se ato janë të palëvizshme, e ato lëvizin sikur lëvizin retë, (kjo është) mjeshtri e Allahut që përsosi çdo send".

Kur i shikojmë kodrat mahnitemi ngase Allahu thotë "mendon se ato janë të palëvizshme", që nenkupton se ne i shohim

kodrat me një pamje joreale. Pra moslevizshmëria e kodrave që e shohim me sytë tanë nuk është e vërtetë. Kjo është një manifestim i fuqisë së Allahut që don të thotë se Ai ka krijuar diçka që është mjaftë gjigante, e megjithatë lëvizjen e saj nuk e vërejmë. Don të thotë kodrat meqë janë pjesë e pa ndashme dhe të ngulitura thellë në tokë, mund të themi se edhe toka sillet bashkë me to.

Ja kështu na i sqaron Zoti të vërtetat që Vet i ka krijuar nëpërmes të vërtetit që gjithashtu Vet e ka dërguar.

S'mbetet tjetër vetëm t'i nënshtrohemi dhe ta pranojmë se s'ka libër më madhështor se ky dhe se Zoti është dërgues i Vetëm i tij. Lutja e vetme do të ishte "Falenderimi i takon të Lartmadhë-rishmit, Krijuesit të çdo gjëje".

DRITON ARIFI KL IVa

KRIJUESI YNË

Allahu neve na ka krijuar
dhe ne Atë duhet adhuruar
na dha mendjen të mendojmë
na dha logjikën të logjikojmë.

II

Na dha duart të punojmë
na dha këmbët të udhëtojmë
pra vëllezër muslimanë
Allahun ne duhet ta falenderojmë
dhe vetëm prej Tij ndihmë të kërkojmë.

III

Ai është i vetmi Krijues
Fuqiplotë dhe Mëshirues
me fuqi aq të madhe që ka
në këtë botë askush nuk ka.

IV

Allahu njerëz ka dërguar
neve për të na mësuar
shkrim e lexim,
në shkollë për të shkuar

V

Filluam të mësojmë
dhe Kur'anin ta lexojmë
se, rrugën e Allahut
kurrë mos ta gabojmë

VI

Se rruga e Allahut
dije se të dërgonë në xhennet
se jeta e muslimanëve
do të jet në ahiret.

VII

O vëllezër muslimanë
në një Zot ju besoni
mos besoni në kryq
se shumë po gaboni

VIII

O ky popull i shkret
në një Allah duhet besuar
se shejtani i mallkuar
juve ju ka mashtruar.

IX

O të krishterë e ortodoksë
ju më musliman po talleni
nuk jeni duke e ditur
se bashkë me shejtanin
ju do të kallen.

X

Në botën tjetër
ju do të pendoheni
por s'keni ç'të bëni
se atëherë
prej zjarrit dotë mbaroni.

XI

Pra vëllezër musliman
Allaun ne duhet ta falenderojmë
dhe vetem prej Tij ndihm dhe falje kërkojmë.

KRESHNIK SYLA I-b

HIPOKRITËT

Ata të cilët mohuan argumentet e Zotit dhe mohuan peygamberllëkun e Muhammedit s.a.v.s. janë mohues të hapur dhe nuk besojnë, prandaj Allahu xh.sh.u drejtohet besimtarëve që të mos brengosen për ata sepse në zemrat e tyre nuk depërton drita e besimit. Allahu xh.sh. në Kur'anin e Tij Famëlartë thotë

"Ka disa njerëz që thonë: Ne i kemi besuar Allahut dhe jetës tjetër (Ahiretit), për në realitet ata nuk janë besimtarë.

"Ata përpiqen ta mashtrojnë Allahun dhe ata që besuan, po në të vërtetë ata nuk mashtrojnë tjetër pos vetvetës, por ata nuk e hetojnë"

"Në zemrat e tyre ka sëmundje, e Allahu ua shton sëmundjen edhe më shumë, e për shkak se ata përgënjeshtrojnë do të kenë dënim të dhëmbshëm" (ELBEKARE 7,8,9)

Në këto ajete të Kur'anit bëhet fjalë për atë kategori njerëzish që shtiren se janë të mirë, të virtetshëm e të dashur me qëllim që t'i gënjejnë të tjerët, nuk e shfaqin fytyrën e vet të vërtetë, ndjenjat, bindjet dhe qëllimet e tyre të vërteta.

Munafikët janë njerëz që nuk respektojnë ftesën e Zotit, nuk flasin të vërtetën dhe nuk dojnë ta përqafojnë atë.

Ardhja e Muhammedit a.s. paraqiti famë të re ndërnjerëzore dhe me pikëpamje më të shëndosha për një jetë më të mirë dhe më të lumtur. Këtë munafikët nuk ishin në gjendje ta kuptojnë dhe nuk idhin në gjendje ta bëjnë dallimin

në mes të vërtetës dhe të pavërtetës që solli Muhammedi a.s.

Rrugën që Allahu xh.sh. e përcaktoi nëpërmes Kur'anit, që e përjetësoi Muhammedi a.s. në jetën praktike është rruga e vetme e shpëtimit që njeriu e bënë të pavdekshëm në këtë jetë dhe në jetën tjetër.

Çdo rrugë tjetër që nuk përputhet me Kur'anin Famëlartë dhe me praktikën e Muhammedit a.s. është gjykuar paraprakisht të dështojë. Athua njeriu është i aftë të vepron pamvarësisht nga udhëzimet e Allahut. Jo, me siguri jo. Njeriu ka aftësi shumë të kufizuara dhe nuk mund që me dritën e mendjes nuk do të mund ta ndriqonte rrugën e vërtetë.

Vetëm Allahu xh.sh. e di se ç' i duhet njeriut. Allahu di më mirë se sa që dimë ne për vete, prandaj njeriu ka nevojë që të udhëzohet sipas mësimave të Tij, sepse vetëm në këtë mënyrë mund të kuptojë rolin që e ka në jetë.

Mirëpo munafikët nuk heqin dorë nga veprat që janë në kundërshtim me vullnetin e Allahut, nuk ndërrojnë mënyrën e jetës dhe s'bëjnë ndryshim dhe as përmirësim në pikëpamjet e tyre fanatike. Prandaj Allahu xh.sh. për ta thotë:

"Andaj ata nuk kthehen (nga ajo rrugë e keqe)

Dhe si përfundim marrim hadithin e Muhammedit a.s. që transmetohet nga Abdullah ibni Omeri: "Ai që i ka katër gjëra është munafik i kulluar; ai i cili ka një cilësi prej tyre –tek ai është një pjesë e dyfyrësisë (nifakut) derisa nuk e flakë atë: kur i besohet –tradhëton, kur flet –gënjen, kur premtun nuk e zbaton dhe kur armiqësohet e kapërcen kufirin". (Transmeton B.M.D.T. dhe NESAIU)

HETEM SOPJANI KL. -IV-a

XHIHADI NË RRUGËN E ALLAHUT ISHTE IDEALI MË I LARTË I TIJ

Me të vërtetë në luftën tonë çlirimtare, populli ynë i Metur për liri, dha shumë bij e bija të veta, që falë gjakut dhe sakrificave të tyre ne sot frymojmë lirshëm në Kosovën tonë martire. Në mesin e shumë atyre që u bënë kurbanë i këtij trualli, ishte edhe vëllai i shokut tim Dautit nga Baksi i Skënderajt.

Behxheti ishte një trim dhe atdhetar si gjithë bijtë dhe bijat e Kosovës. Qysh si i ri u mundua të jap kontributin e tij për çlirimin e Kosovës. Në demonstratat e vitit 1981, Behxheti ishte pjesmarrës aktiv, andaj qysh në këtë kohë filloi ndjekja e këtij djaloshi. Në këtë presion u detyrua të lëshojë atdheun e tij të dashur, për të gjetur si vendëstrehim Italinë. Pas qëndrimit një kohë të shkurtër, kaloi nga Italia në Holandë, e më vonë në Gjermani. Behxheti rrjedh nga një familje me tradita të larta fetare dhe kombëtare. Andaj qysh se u largua nga atdheu i tij i dashur, kurrë nuk e harroi Allahun xh.sh. dhe atdheun e tij të dashur. Edhe pse nuk ishte fizikisht në Kosovë, ai përherë ishte me mendje aty. Në Gjermani Behxheti takohet me figura të larta Islame, figura ato të cilat nuk i zë gjumi për hallet që kanë sot muslimanët. Nga entuziazmi që kishte, edhe Behxheti iu bashkangjiti kësaj lëvizje muxhahidinësh, për të ardhur më vonë në Kosovë.

Pas përgaditjeve të tyre, acarimit dhe shkallëzimit të gjendjes në Kosovë, ky grup muxhahidinësh i përbërë nga muslimanët e viseve të ndryshme të botës, të cilët

morën rrugën për në Kosovë. Morën rrugën për të cilën ka porositur Allahu xh.sh., andaj këta djelmosha nuk kishin asnjë pasion tjetër përveç xhihadt në rrugën e Allahut xh.sh..

Prilli i vitit 1999 ishte data kur ata u nisën për në Kosovë. Pas ushtrimve ushtarake që bënë në Shqipëri, atëherë u nisën drejtë vijës së frontit, u nisën drejt rrugës së pakthim, gjithëherë me emrin e Allahut xh.sh.. Ky ishte rasti që i erdhi Behxhetit dhe iu plotësua dëshira që të kthehet në Kosovë pas 17 viteve në kurbet, sa që kishte harruar edhe antarët e familjes së tij. Kur ai kishte dalur nga shtëpia e kishte lënë shokun tonë (Dautin) në djep, andaj nuk pati mundësi që të takohej edhe një herë me Dautin. Kur ai kishte dalur nga shtëpia kishte thënë: "Do të takohemi në Kosovën e lirë, ose në Ahiret". Allahu xh.sh. nuk deshi që t'i plotësohej dëshira e tij e parë, por Allahu xh.sh. e gradoi si shehid, vdiq në Koshare pa pasur mundësi të takohet edhe një herë me familjën e tij të dashur. Në këtë betejë dy ditëshe të tre majit, bashkë me shokët e tij: Shabi Kajolli nga Shkupi, Muhamed Aliu dhe Junuz Zejnullahu ishte njëri që kaloi bankat e Medresesë, pra ishte hoxhë dhe student në Siri prej nga erdhi. Të gjithë këto viktime të rëna i dhanë një grusht të madh armikut.

Së fundi e lusim Allahun xh.sh. që t'i gradoi me gradën e shehidëve.

Halil Avdulli IV-b

TI JE I GJALLË

Pranë dritës së kandelës në këtë natë

mora lapsin në dorë edhe pse kurrë s'kam menduar

që me shkrime të e ngushëlloj

vetën se po vuaj gjatë

për ty vëlla i dashur, për ty vargje kam shkruar

Në asgjë nuk mund të gjeje freskinë e jetës

çdo gjë të dukej monotone, çdo rrugë ia mbyllshte vetës

çdo gjë rridhte pa ndryshim dhe më thojë

athua kjo kohë e vdekur për ne a do të ketë mbarim?

I persekutuar, nënçmuar dhe i ndjekur ke qenë

me emra e etiketime të ndryshme të

kanë thirrë

me shumë të liga që si bëre e as që i dëgjove

të kanë lidhë, por ato mbi ty nuk binë

I nënçmuar e i shtypur, vetën se ndjeve se ishe shpirt i lirë

nga ndjekja e barbarit, decenie më parë shkove në mërgim

e në rrugë të Atij që të krijoi

punëve dhe veprave me tërë qenien tënde iu përkushtove

Ibadet, vetëm ibadet e humanizëm në radhë të parë

gjersa agoi dita, ditë e xhihadt për besimtarë

Që para Allahut kush dëshiron të dalë faqebardhë

ti në betejë u vrave me shumë besimtarë

Ti ke rënë heroikisht në Koshare, se për muxhahidin kthim prapa s'ka ti prapë je i gjallë dhe i gjallë do të mbetesh

Allahu ashtu thotë për ata që për të në betejë kanë rënë

duke kënduar tekbiere dhe shehadetin "LA ILAHE IL-LALLAH"

Lirshëm pikoje gjaku yt atje në kufi atë ditë kur Kosharja u çlirua dhe

atje flamuri valon i lirë

Ja tani varrin e ke pranë varreve të të parëve

e unë i kujtoj fjalët tuaja kur më thojë "njaft kam pritur në mërgim"

DAUT SHABANI KL IVB

KUSHTUAR VËLLAUT TË VET

SI TË PENDOHEMI

Allahu xh.sh. në një ajet thotë: *"O ju që keni besuar, pendohuni tek Allahu me një pendim të singertë..."* (Et-Tahrim 8)

Njeriu ,qoftë edhe besimter shembullor, mund të gabojë. Për këtë shkak ekziston pendimi ndaj Allahut .xh.sh., pendim ky që nuk ka nevojë për ndërmjetësim të askujt, por mjafton zemra e pastër.

Transmetohet nga Enes Ibn Maliku se Muhammedi .a.s.ka thënë: "Çdo bir i Ademit gabon, ndërsa më i miri prej gabimtarëve është ai i cili pendohet" (Ahmedi, Tirmidhiu, Ibni Maxhe dhe Hakimi)

Për këtë shkak, në rast se muslimani bën mëkat nuk guxon të dëshpërohet, por e ka për detyrë të pranojë mëkatin e bërë, të pendohet dhe të dijë se zvogëlimi i mëkatit nuk i bënë dobi ,as që e zvogëlon krimin, përkundrazi e shton dhe e zmadhon atë, ngase kjo është nënqimim i ndalesave të Allahut .zh.sh.

Hapi i parë që duhet bërë për t'u penduar është lënia e mëkateve shpejtë dhe pa mëdyshje.

Shumë e dobishme është të marrësh abdest dhe t'i falësh dy rekate namaz, sepse Pejgamberi a.s.thotë: "Çdo person që bën mëkat ,pastaj pastrohet dhe falë dy rekate ,dhe në fund kërkon falje ërej Allahut, Allahu ia falë, pastaj lexoi këtë ajet: "Ata të cilët kur bëjnë ndonjë mëkat të shëmtuar ose i bëjnë zullum vetes së tyre ,e përmendin Allahun dhe kërkojnë falje për mëkatet e tyre. E kush i falë mëkatet përveç Allahut? E që duke e ditur nuk vazhdojnë në atë që kanë punuar (në të keqen)" Hadithin e transmeton Ibni Hibbani e të tjerë.

Gjithashtu ai i cili pendohet duhet të bëjë sa më shumë vepra të mira dhe sjellje të bukura. A ju kujtohet Omeri r.a. kur e kuptoi gabimin e tij që e bëri me Resulullahin në polemikën që u zhvillua në marrëveshjen e Hudejbisë, ku tha: Kam bërë pastaj për këtë gabim vepra të mira (për shlyerjen e mëkatit)."

Mendo pak në shembullin që ceket në këtë hadith të vërtetë : "Shembulli i atij që bënë vepra të këqija e pastaj u kthehet veprave të mira ,është si shembulli i një njeriu që ka pasur një mburojë (teshë e hekurt që e veshë luftëtari) të ngushtë ,nga e cila gati ngulfatej, pastaj e ka bërë një vepër të mirë dhe i është shlyer një hallkë, pastaj e ka bërë edhe një tjetër dhe i është shlyer edhe një hallkë. Kështu vazhdoi derisa është shlyer nga mburoja." (Transmeton Taberaniu)

Veprat e mira e lirojnë njeriun nga burgu i mëkateve dhe e nxjerrin në botën e gjërë të përkushtimit. Nëse e bëjmë këtë ,athua nuk do t'na i falë mëkatet Ai që është më i Mëshirshëm ndaj robit të Vet se sa që është nëna ndaj fëmijës së saj.

Prehja dhe qetësia e vërtetë shpirtërore arrihen vetëm atëherë kur të kthehemi te Krijuesi me pendim të singertë. Kjo në shpirtë sjell qetësi e në sistemin nervor prehje e forcë. Pikërisht për këtë arsye pendimi pas gabimit përtërinë dhe e bënë lidhjen më të fortë me Allahun zh.sh. Ai që fton-thërret në Islam, mbanë përgjegjësinë që ta nxisë masën dhe t'i japë shpresë për pendim e për t'u kthyer nga Allahu. Nuk është dobësi e njeriut që të gabojë veçse është dobësi vazhdimësie në mëkate. Eja t'u bashkangjitemi veprave të

mira dhe shpërblimeve të mëdha. Eja t'i shoqërojmë besimtarët e sjellshëm dhe të moralshëm dhe të jemi syçelë e të mos çalojmë pasi të drejtohemi e të mos humbasim pasi të udhëzohemi.

Lus Allahun xh.sh.me emrat e Tij të mirë dhe cilësitë e Tija të larta që ta pranojë pendimin

tonë, dhe të më bëjë dobi mua dhe mbarë muslimanëve, të na shpërblejë në Ditën e Gjykimit, ditën kur nuk bënë dobi as pasuria e as fëmija, por zemra e shëndoshë.

FARUK SINANI KL.IV a

VDESIM BURRËRISHT

THONË QË VDIQ ADEM JASHARI
BASHKË ME HAMZËN ,VËLLANË
DHE SË BASHKU MË TA U SHUA
LUFTA JONË PËR LIRI

THANË SE RA PREKAZI HEROIK
DHE U BË SHKRUMB E HI
THANË SE U MPOSHTEN BURRAT
QELIK
DHE U SHUA LUFTA PËR LIRI

THANË SE ARMIKU ME LEHTËSI
USHTRINË TONË E KA COPËTYAR
DHE LUFTËN TONË PËR LIRI
ME TË VËRTETË E KA SHUAR

KUSH E THA GOJA IU THAFTË
PO GJË TË KEQE PASKA TRILLUAR
SE LUFTA JONË PO NDIZET FLAKË
KUR PËR JETË S'KA PËR TU SHUAR

MBLIDHUNI VËLLEZËR TË KUVENDO-
JMË
DHE KËTIJ VENDI T'I DALIM ZOT

TË NA SHEHË BOTA SI ATDHENË E
MBROJMË
PËR LIRI JA KURRË JA SOT

QOHU NË KËMBË DRENICË KRESH-
NIKE
KAPI PUSHKËT PËR LIRI
DUKAGJIN E MBARË KOSOVË
BURRA, GRA, PLEQ E TË RI

SE SOT DITA PASKA ARDHË
VENDIN TONË TA NDEROJMË
DHE TË GJITHË TË BASHKUAR
ARMIKUN TA SHKATËRROJMË

DHE TAK -TUK E TAK-TUK
PUSHKËT TONA S'PUSHOJNË KURRË
BIJTË E SHQIPES T'RREPTË SI SHPATA
NË AQAREVË NGRITËN FLAMUR

LUFTON SULLTANI SA DHJETË
BURRA
E BACË FEHMIU NË NJË ANË
SANDOKANI S'DI Ç'ËSHTË TUTA
MUJË KRASNIQI NAM PO BANË

THANË SE U SHKATËRRUAN DY
TANKSE
NË MINA TË ABES QË KISHIN RËNË
GJITHASHTU DHJETË POLICË
USHTARËT TANË TË GJALLË I KANË
ZËNË

KA MENDUAR I DOBËTI ARMIK
SE KA TË BËJË ME DHJETËRA VETË
NUK E KA DITË AI QENË I LIGË
SE JEMI USHTRI E VËRTETË

DHE LUFTOJMË SIQ NA KA HIJE
PËR LIRI NË EMËR TË ZOTIT
DHE BËJMË VDEKJE BURRËRIE
NË QOFTË NEVOJA EDHE NË GRYKË
TË TOPIT

ARBEN JASHARI KL. I b

INFERIORITETI YNË

Njëra ndër qështjet diskutative ndër ne ,në ditët e sotme është dobësimi i fuqisë dhe ndikimit musliman në mbarë botën.Ndër bisedat kyqe te njerëzit me përvojë jetësore është aktuale pyetja se :”Përse Islami nuk përfaqëson atë që duhet të jetë sipas vet mësimi të tij.”Islami përfaqëson shpalljen e fundit të Allahut xh.sh. drejtuar mbarë njerëzimit.Pastaj numri i ithtarëve të tij sillet ndërmjet 1/5 apo ¼ të njerëzimit.Kurse sot në botën bashkëkohore islami është gati i panjohur.Megjithse,nga njerëz të posaqëm perendimor Islami studiohet rrënjësisht.Dhe nga ky studim ai vetëm atakohet vazhdimisht,e vilen nga ai të gjitha mirësit e tij.Ndërsa Kur’ani për vetvetën thotë; “Është vërejtje për të gjithë botën “!Mirëpo,edhe në ato vende që quhen islame,dispozitat e Kur’anit respektohen shumë pak.Përse?

A thua këto dispozita janë të vështira?

A thua obligimet e Islamit janë të padurueshme?

A thua ndalesat e tij janë të pazbatueshme në praktikë?

A thua kërkesat Kur’anore janë të panatyrshme?

Kështu, mund të bëhen shumë vërejtje.Por këto mund të reduktohen në një vërejtje:”faji qëndron te vetë ne”.Fatkeqësisht nuk është një gabim por një varg gabimesh.Njëri prej gabimeve dhe fatkeqësive është se;Ne muslimanët turpërohem i të pranojmë se jemi muslimanë.Shpeshherë nga goja e të huajve dëgjojmë shumë gjëra të bukura për Islamin,megjithatë ne i ikim deklaramit se i takojmë atij.

Përse kështu?

Sepse kokat tona janë të mbushura me ideologji të ateizmit dhe evro-kristianizmit.Qysh në shkollën fillore tekstet për lëndët përkatëse janë të hartuar krejtësisht nga të tillët.Ky është një argument për moslirinë e fesë në vendin tonë.Kjo është njëra prej shkaqeve të injorimit ndaj Islamit nga ana jonë,don të thotë keqinterpretimi Islamit nga vetë “intelektualët”tanë,të cilët asnjëherë nuk e kuptuan Islamin ashtu siq thërret ai për ta kuptuar.Ata flasin fjalë për Islamin se

është primitiv,pongton në zhvillimin ekonomikoshoqëror dhe për përparimin e ardhmërisë së njerëzve. Gjithashtu thonë që Islami u është imponuar.Aspak për ta mbushur mendjen sepse askush nuk mund t’ia ndryshojë bindjen askujt.Kjo shihet se gjatë sundimit të sistemit komunist i cili kishte shpallur Shqipërinë si vend (i pari)ateist.Por te populli gjindej ndërgjegjja për besim.Të kthehemi te gjendja që mbretëron sot. Dhe ne turpërohem i ta shprehim atë që është ngulitur thellë në zemrat tona.prej nga kjo ndjenjë,kjo dukuri e re e futur te ne.Në vend që besimin islam ta shfrytëzojmë për krenari,qëndryeshmëri dhe fuqi ne ndihemi të turpëruar për këtë.Si pasojë e tërë kësaj ne shohim përditë rininë tonë të degjeneruar thuajse krejtësisht. Edhe nëse djaloshi ose vajza e një familjeje muslimane është edukuar në frymën islame rrethi dhe kontaktet me ata që i takojnë kësaj fryme ndikojnë tek ai që t’u përshtatet doemos atij rrethi ku jeton.Sot t’i takosh Islamit dhe të jesh i ndrydhur nga disa komplekse e madje tu nënshtrorësh atyre ,kjo është e palogjikshme.

Vërejmë gjithashtu,se në kohët e sotshme nuk është moderne të jesh njeri që i përmbahesh normave fetare.Kjo është dukuri që ende gjallëron në botën moderne si fryt i përvojës së perëndimit për dominim në çdo kulturë dhe shkencë gjatë shekujve të fundit.

Ne dimë se Islami nuk mund të quhet thjeshtë si një religjion dhe ai të jetë definim i përgjithësuar i tij.Koncepti religjion është tepër i ngushtë dhe i njëanshëm për Islamin.Islami me pikëpamjet e veta ndaj botës dhe jetës së njerëzve është shumë më i gjerë se çdo religjion ose ëdo ideologji tjetër.Islami me mësimet e veta është gjithëpërfshirës dhe i plotë.Islami është krejtësisht i natyrshëm dhe i pranueshëm si për të laikët ashtu edhe për të diturit ,për të pasurit dhe për të varfërit ,për të fortit dhe për të dobët.Ai nuk është religjioni njerëzve të veçantë,i filozofëve dhe i të diturve.Islami nuk është përjetim i një numri të njerëzve të zgjedhur.Ai nuk është religjion figurash ,statujash ,imagjinatash, i magjive , i horoskopëve etj.Islami është i natyr-

shëm dhe në mënyrë të domosdoshme i imponohet njeriut të rëndomtë dhe normal edhe nga arsyetja edhe nga ndjenja në shpirtin e tij. Sepse tek ai gjen rregullsinë Absolute si në aspektin e kërkesave fizike ashtu edhe në aspektin e kërkesave shpirtërore-psikike dhe shoqërore. Kjo është e rregulluar dhe e hartuar nga vetë Krijuesi itijë dhe i mbarë gjithësisë. Prandaj Allahu xh.sh. thotë në Kur'anin a.sh. : "Përqëndrohu në vetën tënde singërisht, në fenë, i larguar prej çdo të kote, (e ajo fe) feja e Allahut në të cilën i krijoi njerëzit, s'ka dyshim (mos dyshoni) të asaj natyr-

shmërie të krijuar nga Allahu, ajo është feja e drejtë por shumica e njerëzve nuk e dinë".

Kështu duhet ta kuptojmë fenë tonë. Kjo është ajo që na është e duhur, sepse me këtë ne do ta krijojmë kulturën tonë të vërtetë fetare dhe kombëtare.

Lusim Zotin xh.sh. që ta kuptojmë fenë e Tij të përsosur dhe të jemi krenarë me të, e të mos ngurrojmë në praktikumin e saj. Gjithashtu, e lusim Allahun xh.sh. që të na bëjë krenarë me fjalën e Tij-Kur'anin dhe me Islamin -FE te Tij.

MENSUR RAMA III b

E SOTMJA E ERRËT E NJË MUSLIMANEJE NGA NJË E DJESHME E NDRITUR

Njeriu është themel i çdo civilizimi, por njëkohësisht është edhe ndërtues i tij. Pse ne emitojmë gjërat e huaja, kur ato i kemi edhe më me vlerë në vendet tona. Çfarë ne muslimanët kemi, çfarë posedojmë? Ç'është ajo që ka vlerë të madhe te ne? Ajo është dhurata më e çmueshme nga Allahu xh.sh.. Është diçka që nuk është produkt i mendjes së njeriut, por është i zbritur nga vetë Krijuesi i gjithë kësaj. Allahu xh.sh. përderisa e krijoi njeriun, Ai nuk lejoi për të që të jetë i paudhëzuar, por Ai e udhëzoi atë dhe ia rrefeu rrugën të cilën duhet ta ndjek. Prandaj neve na mbetet vetëm t'i përmbahemi asaj. Për muslimanin mund të themi se e hasim në mes të dy rrymave kontraktore, në mes rrymës që anon kah fanatizmi, dhe në mes rrymës tjetër që asaj ia hapë dyert, i jep liri absolute. Mjerisht asnjëra e as tjetra nuk mund ta përfaqësojnë Islamin.

Në fenë Islame, gruaja është një entitet i pavarur dhe sipas kësaj një qenie plotësisht përgjegjëse dhe njerëzore. Islami i drejohet asaj në mënyrë të drejtpërdrejtë pa kurrfarë ndërmjetësimi. Disa mendojnë se islami është kundër femrës dhe i privon të drejtat e saj. Islami na mëson se ajo është plotësisht e barabartë me burrin. Pejgamberi a.s.ka thënë: "Pa dyshim, gruaja është e njejtë, e ngjashme dhe e barabartë me burrin". Muslimane e vërtetë është ajo e cila i zbaton obligimet e veta, por

edhe i kërkon të drejtat e saj. Në kohën bashkohore ekziston një ideologji të femrat për të kërkuar të drejtat para se ti kryejnë obligimet.

Femra si në përfundim ashtu edhe në lindje posedon besimin, traditën, dhe civilizimin. Femra në vendet perendimore punon për të siguruar ekzistencën e saj, ngase për të nuk kujdeset as babai, as vëllau, as burri. Femra në islam është baza kryesore e familjes dhe është në mardhënie pune, orari i së cilës është hiç më pak se 24 orë. Ndërsa obligimi kryesor i saj është edukimi i fëmijëve dhe familjes.

Duhet se shëhideja e parë në islam është Sumeja, krahu më i fortë i Pejgamberit a.s. në ditët e para të thirrjes islame. Hatigjeja së bashku me Esmanë dhe Ajshen r.a. kanë qenë gra të cilat kanë luajtur rol të rëndësishëm si mësuese, si komandante e radhëve ushtarake të femrave. Pra kjo ishte femra gjatë gjeneratës së artë. E ku jemi ne? Po ta studiojmë historinë e të gjithë popujve të mëdhenjë, të cilët që moti janë zhdukur nga skena historike, do të konstatojmë se; shkak i kryesor ishte mosrespektimi i normave të moralit. Allahu xh.sh. në Kur'an thotë :

"Jeta e kësaj bote nuk është gjë tjetër, vetëm se një përjetim dhe mashtrim. S'ka dyshim se bota tjetër është më e dobishme për ata që ruhen. A nuk logjikoni?" EL-Enamë 32.

SAIME ABAZI III-c

GJENERATA E XXXIV

Çdo vit, gjeneratat e ndryshme përfundojnë maturën, kësaj radhe i erdhi radha gjeneratës së XXXIV të medresesë, që ta përfundojë maturën me shumë dhimbje dhe kujtime gjatë luftës. Kjo gjeneratë kur filloj në vitin e parë, në vitin 1996 kishte 80 nxënës, mirëpo gjatë luftës në Kosovë shumë nxënës nuk kishin mundësi që të ndjekin mësimet dhe u detyruan ta lënë mesimin dhe të veshin uniformat e UÇK-së, kurse disa nxënësve u kishin vdekur më të dashurit e tyre, e disa të tjerë edhe kanë ndonjë anëtarë të familjes ende në ndonjërin prej kazamateve serbe.

E lusim Allahun xh.sh.,ata të cilët vdiqën për lirinë e Kosovës t'i shpërblejë me Xhennet, kurse ata të cilët janë nëpër burgjet serbe të lirohen sa më parë.

Gjenerata e XXXIV nxori këta maturant:

IV-a

ALBANEZ TAHIRAJ	VUSHTRRI-VUSHTRRI
ALBERT DACI	GJAKOVË-GJAKOVË
ARBEN AHMETAJ	PEJË-PEJË
ARTAN HAMITI	SHKABAJ-OBILIQ
BEHAR DUSHI	VUSHTRRI-VUSHTRRI
BURIM VELIU	MITROVICË-MITROVICË
BURIM REXHAJ	SHTIME-SHTIME
DRITON ARIFI	MAJAS-PODJEVË
EKREM AHMETI	PRISHTINË-PRISHTINË
EKREM KOSUMI	TUGJEC-KAMENICË
FAIK MUJAJ	STRELLC- DEÇAN
FARUK BUNJAKU	PRISHTINË-PRISHTINË
FARUK SINANI	MITROVICË-MITROVICË
FLORIM ÇUNAKU	LLUGË-PODJEVË
GANI MURTEZI	PRISHTINË-PRISHTINË
HETEM SOPJANI	GRASHTICË-PRISHTINË
IBRAHIM HALILI	GAÇKË-FERIZAJ
IRFAN GASHI	BARDHI I MADH-FUSHË
KOSOVË	
ISUF FAZLIU	TËRNOVICË-PODJEVË
JAKUP HAJRIZI	SHTRUBULLOVË-DRENAS
JAKUP TËRSHANI	SHTIME-SHTIME
KASTRIOT GASHI	PRISHTINË-PRISHTINË
KUJTIM DEMIRI	KRAVAR-ULQIN
MUHAMED MUHARREMI	SAZLI-FERIZAJ
MUHAMED FAZLIU	PODJEVË-PODJEVË
MURAT GALLOPENI	MAGURË-LIPJAN
QEMAIL SOPI	PRISHTINË PRISHTINË
REFIK BAHTIRI	DOBRAJË-LIPJAN
SEAD VEHAJI	SHAJNË-DRAĞASH
SELAM SHEHU	DOGANAJ-KAÇANIK
SMAJL MUSTAFA	BABAJ I BOKËS-GJAKOVË

TAFIL RAMUKA PALDENICË-HANI I ELEZIT
TAHIR BEKAJ KOVRAGË-ISTOG
YMER KURTOLLI SHAJKOC-PODJEVË

IV-b

ABDURRAHMAN BEJTULLAHU	GJAKOVË
-GJAKOVË	
AGRON TAHIRI	BITI-SHTËRPECË
ALBAN SHALA	UJMIKË-KLINË
ARSIM ADEMI	SHESHI I VJETËR -
MITROVICË	
BAHRI REXHA	BARILEVË - PRISHTINË
BESIM GASHI	AJETAJ - PODJEVË
BESNIK MURATI	GURAKUQ-VUSHTRRI
BUJAR DERVISHI	KAÇANIK-KAÇANIK
DAUT SHABANI	BAKS-SKENDERAJ
DRITON IMERI	ISTOG-ISTOG
FAHRUDIN HASHANI	OBILIQ-OBILIQ
FAHRI LIKA	SHTRAZË-KAÇANIK
HALIL AVDULLI	DARDAN-VUSHTRRI
ISMET KRASNIQI	SHPËTIM-LIPJAN
KRESHNIK DEMAKU	ABRI -DRENAS
LIRIDON HOXHA	PEJË-PEJË
LITO GOGA	KOLLOMZË-ULQIN
MEHMET ISTOGU	POLLUZHË-DRENAS
METUSH BAJRAMI	BRODË-SHTËRPEC
MUHAMET DESHISHKU	FUSHË BARDHË
PODJEVË	
MENTOR BUNJAKU	PRISHTINË-PRISHTINË
NEXHMEDIN GJOKAJ	TËRSTENIK-DRENAS
NEZIR SHEHU	JUNIK-DEÇAN
NJAZI SAQIPI	LUBISHTË-VITI
RAMADAN KRASNIQI	SIBOVÇ-OBILIQ
RAMË BLAKAJ	VRELLË-ISTOG
RASIM HAXHA	ZYLFAJ-FERIZAJ
SABAHUDIN SELIMI	SMIRË -VITI
SENAĐ MAKOVIC	PISTULL-ULQIN
SHKËLZEN SALIHU	KQIQ I MADHË-
MITROVICË	
SHPEND SHABANI	PRISHTINË-PRISHTINË
VLLAZNIM BELAJ	STUDENICË-ISTOG

Ç'mendojnë disa maturant për shkollimin e tyre në medrese:

MURAT GALLOPENI IVA: Të jesh nxënës i Medresesë "Alauddin"do të thotë të jesh i ngritur me moral dhe sjellje tejet njerzore.Atë që e mësova këtu ,ajo do të më shërbej në jetë.

Gjatë katër viteve këtu përjetova kënaqësit më të mëdha në jetë, sepse këtu mësohet Kur'ani.Jam kre-

nar që isha pjestar i këtij tempulli të shenjtë të diturisë.

EKREM KOSUMI IVa: Ndoshta nuk mund të gjejë fjalë që t'i përshkruaj përshtypjet që m'i la medreseja mua gjatë katër viteve të shkollimit tim këtu. Këtu kalova një pjesë të bukur të jetës sime. Mësova për fenë time të drejtë dhe të vërtetë, mësimë këto të cilat do të më shërbejnë deri në vdekje. Jam krenar që kalova nëpër bankat e kësaj shkolle.

BEDRI SYLA IVb: E ndjej vetën krenar dhe shumë të lumtur që isha nxënës i kësaj shkolle të ndritshme, andaj të jesh nxënës i medresesë, do të thotë të jesh i ngritur në pikëpamje morale dhe intelektuale.

ABDURRAHMAN BEJTULLAHU IVb: Unë mendoj për medresenë se është një tempull i diturisë. Në të mësova shumë, kurse ditët më të lumtura janë ato të cilat i kalova me shokët e mi të dashur. Iu uroj të gjithë shokëve të mi të dashur suksese në studime.

DRITON ARIFI IVa: Mësimet që dalin nga kjo shkollë meritojnë të mbeten sistem e ligj jete, nga arsyeja se rrjedhin nga Drita Hyjnore e cila e shndëriti edhe këtë vend. Poashtu vëllazërinë që e krijon kjo shkollë është e paharrueshme dhe një gjë të tillë nuk mund ta arrijnë shkollat tjera.

SHKËLZEN SALIHU IVb: Medreseja është djep i diturisë dhe vatër e arsimit, ku shumë të rinjë dëshirojnë të shkollohen në këtë tempull të shenjtë. Prandaj ata që kanë fatin të shkollohen këtu duhet ta ndiejnë

KURIOZITETE

-E para monedhë metalike u vu në qarkullim në Kinë, 2500 vite para erës sonë.
-Monedha më e madhe që është njohur e përdorur në të gjithë historinë e njerëzimit është një pare bakri e vitit 1782. Ajo është prerë në Suedi. Peshë e kësaj monedhe ishte rreth 17 kg.
-Kur përmendet peshë mbi 100kg për një kafshë, natyrisht mendja nuk ka se si të shkojë te qeni. Por ja se një qen ka arritur të peshojë 138 kg, ndërsa në Argjentinë jeton një lloj kali i vogël-më i vogli në botë. Ai ka madhësinë e një pate të zakonshme dhe peshon rreth 30kg.
-Në Japoni kohët e fundit u zbulua këpurdha më e madhe në botë. Ajo është e lartë 80cm, peshon 168 kg, dhe perimetri i kokës së saj arrin në 1.4m. Nën të mund të qëndrojnë katër veta.
-Në Sahara, në Australi dhe në Arabi ka fshatra ku shiu bie njëherë në dhjetë vjet. E megjithatë, në këto vende ka jetë.

IBRAHIM HALILI KLIV a

vetën më fatlum se të gjithë të tjerët.

MUHAMET FAZLIU IVa: Jam i lumtur që i mësova fjalët e Allahut në këtë tempull të diturisë për katër vite me radhë, e dashtë Allahu që të studiojmë edhe më tutje në ato vende ku u shpall Kur'ani famëlartë.

HALIL AVDULLI IVb: "Kaluan shumë ditë, muaj dhe vite, dalngadalë erdhi edhe fundi. Gjenerata jonë është gjeneratë e XXXIV me radhë, e cila i kaloi katër vite në këtë tempull të shenjtë. U edukuam në frymën më të lartë fetare, e cila është arma më e fortë për njeriun në jetë.

Falënderojë Zotin që më mundësojë të jem nxënës i Medresesë, dhe njëherit i falënderojë të gjithë ata që mësuajnë qoftë edhe vetëm një shkronjë."

MAHI TË VOGLA

PERTACIA

Në kafene rrinë dy shokë dhe dikur njëri i thotë tjetrit:

- Unë kam lindur në orën 4 të mëngjesit.
- Nuk besoj fare tha shoku tjetër.
- Pse nuk beson?
- Sepse ti kurrë nuk zgjohesh aq herët!

NË KLASË

- Mësuesi u shpjegon nxënësve se kurrë nuk duhet folur para se të mendohet mirë e mirë. Pas një kohe u ndie zëri i një vogëlushi:
- Zotëri mësues, po ju ndizet palltoja që e keni afër stufës!
- Po pse nuk tregove më parë? -bërtiti mësuesi.
- U desh të mendoj gjatë, zotëri mësues! Iu përgjigj nxënësi.

DËFRIMI

- Lulja i telefonoj shoqës së vetë të vijë tek ajo për të ndejtur.
- Do të kalojmë për mrekulli! Zoja do ta sjellë gjelën. Besa supën, Buçja çajin, e unë e kam burrin për t'i larë enët.

SIGURIMI

- Qiragjiu i ri informohet te zonja e shtëpisë.
- A është kjo banesë mjaftë e sigurt? Unë jam argjentar dhe shpesh lë stoli ari në banesë?
- Mund të jeni plotësisht të sigurt -ebind zonja e shtëpisë. Burri im, tashmë një kohë të gjatë është nën mbikqyrjen epolicisë

ABDURRAHMAN BEJTULLAHU KLIV b

FAQJA SPORTIVE

Sa i përket aspektit sportiv, në Medresenë e Mesme "Alauddin" në Prishtinë, realizohen të gjitha lojërat sportive. Medresistët posedojnë sallën e sportit ku mund të realizohen të gjitha lojërat. Salla është me të gjitha pajimet që duhet t'i ketë një sallë, duke filluar prej mjeteve të gjimnastikës e deri te lojërat tjera. Nxënësit e medresesë për çdo të martë e të enjte i kanë ushtrimet e karatesë ku i mbajnë me trajnerin e tyre Nuhi Gashi. Më të dalluarit në këtë drejtim janë nxënësit : Hetem Sopjani, Kreshnik Demaku e Nezir Shehu. Maturantët e shfrytëzojnë sallën jashtë orarit mësimor çdo të hënë dhe çdo të mërkurë, ku zhvillojnë lojëra si: basketboll, volejboll, ping pong etj.

Për jetën sportive të medresistëve na tregon edhe kryetari i sportit Murat Gallopeni të cilin e intervistoi Muhamet Fazliu.

D.K.: "Në çfarë mënyre realizohen aktivitetet sportive në medrese?"

M.G.: "Në shkollën tonë aktivitetet sportive realizohen të gjitha sportet, duke filluar nga gjimnastika, atletika, futboll, basketbolli, volejboli, ping pongu, karateja etj. Në futboll u zhvillua turniri shumë interesante, kurse në basketboll u organizuan dy turnire. Në turnirin e dytë morën pjesë edhe nga një ekip nga paralelet e ndara në Prizren dhe Gjilan.

D.K.: "Çfarë mund të na thoni për ndeshjet e basketbollit, të cilat u zhvilluan me rastin e mbajtjes së garave të Kur'anit, ku u stolisët me vendin e parë?"

M.G.: Pas mbajtjes së garave të Kur'anit u zhvillua turniri në basketboll ku morën pjesë dy ekipe nga shkolla jonë dhe nga një ekip nga Gjilani dhe Prizreni. Në finale u takuan dy ekipet nga shkolla jonë. Vendin e parë e zuri klasa e IV-a dhe lojtarët e këtij ekipi ishin mjaft të disponuar dhe treguan lojë të shkëlqyer dhe sidomos u dallua lojtari

D.K.: "Ju e keni organizuar edhe turnirin e futbollit, si ishte përfundimi i tij?"

M.G.: "Po, në e kemi organizuar turnirin, ai ishte shumë interesante, ku morën pjesë 9 ekipe nga të gjitha klasët. Konkurrenca ishte e madhe, gjë që dëshmon për një cilësi të lartë të këtij sporti në medrese. Ai u bë edhe më interesant me pjesëmarrjen e dy kujdestarëve të klasëve të ekipeve finaliste, si dhe prezenca e drejtorit të shkollës ef. Naim Tërnavës.

Ky është ekipi i "007", fitues i turnirit

D.K.: "Ekipi juaj u stolis me vendin e parë, kush u dallua në këtë turnir me lojë më të shkëlqyer?"

M.G.: "Në finale u takua ekipi ynë "007"-IVa me ekipin "Llapi"-IIIa. Në këtë lojë fitoi ekipi "007" me rezultat 5:0. Aty u dalluan dy kujdestarët e klasëve Shemsi Rrahimi dhe Ahmet Sadriu, ndërsa nga dueti Murat Gallopeni dhe Ekrem Kosumi, të cilët simpatizuesit e tyre i kënaqën me lojë të shkëlqyer. U dalluan edhe portjeri Gani Murtezi e mbrojtësi Ekrem Ahmeti. Shpërblime pati për tri vendet e para, sipas pozitës së tyre në tabelë.

Përgatiti MUHAMET FAZLIU IVa

AFORIZMA

-Për rinin tonë dita zbardhë me terrë ndërsa nata bie me dritë.

-Shum shtete dëshirojnë të hynë nën pullazin e shtëpisë evropjane por ato nuk e shohin se ajo gjithnjë zhytet thellë e më thellë në mbeturinat amoralitetit.

-Neve nuk na duhet rini që i matë rrugët por rini e cila i ndërton ato.

-Helmit nuk i merret erë.

-I dituri sheh shumë larg ndërsa i vuajturi edhe më larg.

-Edhe me kapuq në kokë mund të mendohet.

-Nuk qohet koka, atje ku lëvizin shpatat.

-Shumë kokëfortëve shpejtë u thyhet qafa.

-Pas zgjedhjeve populli pyet: Ku janë premtimet e dhëna? Politikanët përgjigjen duke thënë: A pak iu

duket shiu.

-Në të shumtën e rasteve shpifja nuk është vetëm fjalë e shpifësit, por edhe vepër e tij.

-Njeriut gjithësia i duket e madhe, ngase ai vetë është i thjeshtë, me përjashtim të atyre që e dinë se këtë sistem të përbërë e krijoi Allahu xh.sh.

-Nuk është koha ajo që na shkelë, por ne jemi ata që vetë hyjmë nën rrotën e sajë.

-Këngëtarët sot janë të tepërt por këngët janë të pakta.

-Sot shumë dijetarë janë të paditur.

-Vullneti është dëshira më e madhe për të arritur sukses.

REMZI NURA IIIB